

BİLİM-EĞİTİM DİLİ OLARAK TÜRKÇE ve 30 YILLIK BİR DENEYİM

Prof. Dr. Ersin Töreci
Hacettepe Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölüm Başkanı
toreci@hacettepe.edu.tr

Ülkemizde özellikle üniversite eğitiminin İngilizce yapılması yönündeki eğilimlerden geriye dönülmesine direnç günümüzde de sürüyor. Kırk elli yıl kadar önce orta öğretim kurumlarının bazısında başlayan bu eğilim günümüzde toplumun önemli bir kesiminin tartışmasız hala kabullendiği olumsuz bir noktada. Türkçe eğitimin ikinci plana atılmasına yol açan bu durumu neredeyse yadırgamak bile bazı çevrelerce garipsebiliyor. Yeni açılan vakıf üniversitelerinin neredeyse tamamı yabancı dilde eğitim yapacaklarını en önemli nitelikleri olarak ileri sürüyorlar. Üniversite eğitiminin Türkçe dışında başka bir dilde yapılması ve hele bunun en önemli özellik olarak ileri sürülmesini anlayamıyoruz. Üniversitelerde veril-

mesi gereken özgün evrensel eğitim açısından her halde pek umutlu olunamayınca İngilizce verilecek eğitim önemsenmeye başlanıyor.

Buna karşılık son yıllarda eğitimde İngilizceden Türkçeye dönüş sayılabilecek eğilimler de gözlenir oldu. Toplumsal duyarlığın çok üst düzeyde gösterilmesi gereken çocuklarımızın eğitimi ve hepimizin geleceği ile yakından ilgili bir konunun politik ve siyasal kaygılarla ele alınamayacak kadar önemli olduğunu öncelikle kabul etmemiz gerekiyor. Konu herşeyden önce toplumsal gelişmemizi bütünsel bir biçimde isteyip istemediğimizle ilgilidir.

Herkesin görüp, bir ölçüde de içinde yaşadığı gibi 70'li yıllardan bu yana

dünyada teknolojik gelişmelere dayanan köklü değişiklikler olmaktadır. En önemli teknolojik gelişme bilişim teknolojilerinde başka bir deyişle bilgisayarı odak alan teknolojilerde yaşanıyor. Bilgisayar ortamında derlenip işlenen bilgilerin nerede olunursa olunsun erişilebilir olması nedeniyle her alana getirdiği sinerjik etki dünyamızı büyük ölçüde değiştirmekte ve yeniden biçimlendirmektedir. Bugün dünyada bilginin yoğun olarak üretildiği, paylaşıldığı ve kullanıldığı bir dönemden geçiyoruz. Bilgi artık ansiklopedik bilgi değildir. İşimize yarar bilgiye gerektiği anda ulaşabilmek giderek önem taşıyor. Bilgili insan tanımı yerini bilgisayarı etkin biçimde kullanabilen ussal insana bırakıyor. Erişebildiği bilgi içinde işine yarayan bilgiyi seçebilen,

yorumlayabilen, sonuçlar çıkarabilen ve uygun eylemlere dönüştürebilen, devingen biçimde hızla akıl yürütebilen yetenekleri kazanabilmek artık önemli olan. Bilginin günümüzdeki en önemli özelliği güncel olma gerekliliğidir. Bilgi hızla artıyor ve belki de aynı hızda da geçerliliğini yitiriyor. Bilgiyi algılama biçimimiz önemli ölçüde değişti, daha da değişiyor ve değişecek.

Bilgi sayılarla, çizimlerle ve başka biçimlerde de ifade edilebilir. Ancak en yaygın ifadesi doğal dille, insanların konuşma dili ile oluyor. Bilgi Türkçe, İngilizce gibi doğal dillerle ifade ediliyor, düzenleniyor, saklanıyor, erişiliyor, algılanıyor, yorumlanıyor, kısacası kullanılıyor. Bilginin hızla üretilip kullanıldığı bir dünyada toplumlar açısından ana diller çok büyük bir önem taşıyor. Çünkü eskiye oranla toplumların bir yabancı dilin boyunduruğuna girmesi daha kolaylaşmıştır. Günümüzde bu tehlike ile toplumlar geçmişe göre daha çok yüz yüze bulunuyor. Bizde kendi ülkemizde bunu hissedilir biçimde yaşıyoruz.

“İngilizce Eğitim Ayrıcalık” Yanılsaması

Bugün İngilizce ile eğitimin bazı üniversitelere tanınmış bir ayrıcalık olduğu düşünülüyor. Böyle olunca bu ayrıcalığı hemen herkes kendine de yakıştırıyor ve istiyor. Üzülerek görüyoruz ki toplumumuz da bu eğilimi geniş olarak paylaşıyor. Bu eğilimi yalnızca kısa dönemli pratik yararlarla dönük görüyor ve toplumsal bilinçten yoksun olduğunu sanıyoruz. Umarsız aykırı bir düzlem üzerinde olumsuz sonuçlara doğru kayıyoruz. Üniversitemiz de ne yazık ki, en iyisi de olsa, kaçınılmaz olarak toplumumuzun aynası olmaktan öteye geçemiyor. Sorunlarımızı açık açık ortaya koymak, gerçek durumu saptamak ve irdelemek, gerektiğinde özeleştirii yapmak, buna göre çözümler üretmek zorundayız.

Günümüzde İngilizce bilmenin önemini kimse yadsıyamaz. Yabancı dil bilmek bir gereksinimdir. Ama herkes için olmazsa olmaz bir zorunluluk değildir. Bir toplumda olmaz ise olmaz zorunluluk öncelikle insanların kendi dilini, kendi ulusal dilini iyi bilmesidir, iyi kullanmasıdır.

Yalnızca gelişmekte olan toplumlarda dil sorunu ile karşılaşılıyor. Bu konuda bizim yakın geçmişimizde büyük bir şansımız oldu. Cumhuriyetimizin kuruluş yıllarında Atatürk'ün önderliğinde dil devrimini yaptık ve ulusal dilimiz açısından son derece olumlu bir süreç içinde yaşadık. Son yıllarda tutucu, milliyetçi, aydın çevrelerinin bazı kesimlerinden ana dilimize artan bir ilgi var. Bu sevindiricidir. Ama unutulmamalıdır ki ana dilimizin şimdiki yeni tutkunları yakın yıllara kadar aydınlarımızı öz Türkçeci olarak suçlardı. Atatürk'ün dil devrimini niye yaptığına ilişkin anlamsız boyutlara varan tartışmalar yapıldı. Bence toplumsal açıdan önemli olan dil devriminin yapılmış olmasıdır. Yoksa anadilimiz kendi öz niteliklerinden giderek daha çok uzaklaşacaktı. Türkçemizin niteliği önceki dönemlerde olduğundan daha ileri gidemeyecekti.

Günümüzde İngilizce bilmenin önemini kimse yadsıyamaz. Yabancı dil bilmek bir gereksinimdir. Ama herkes için olmazsa olmaz bir zorunluluk değildir. Bir toplumda olmaz ise olmaz zorunluluk öncelikle insanların kendi dilini, kendi ulusal dilini iyi bilmesidir, iyi kullanmasıdır.

Bir bilim insanı da, bir eğitmen de kendi ülkesinde yurttaşları ile önce kendi ulusal dili ile iletişim kurmak ister. Ulusal dili ile bilim yapamayanlar bunun sıkıntısını hep içlerinde duyumsayarak yaşar. Ayrıca hiçbir bilim insanı uğraş alanında çalışma yapmasını engelleyen bir neden olarak kendi ulusal dilinin yetersizliğini ileri süremez, sürmek içinden gelmemelidir. Türkçemiz yetersiz olsaydı dünyada şu anda en hızlı gelişen ve hatta değişen bilişim alanında Türkçe eğitim yapamaz, kendi aramızda iletişimimizi Türkçe ile kuramazdık. Bugün neredeyse hemen hemen tüm bilişim terimlerinin yerine oturmuş Türkçe karşılıkları var. Türkçe pek çok başka dile göre sözcük türetme açısından son derece uygun yapısal özellikler taşıyor. Bilgisayar teknolojisi şu anda dünyada belki de en hızlı gelişen teknolojidir. O kadar hızlı gelişiyor ve değişiyor ki izlemeye yetişmekte biz uzmanları için bile ciddi güçlükler var. Sürekli kendimizi yenilemek zorundayız. Bu açıdan bakıldığında terim güçlüğü'nün yanında bilişimcilerin mesleği dünyanın en zor mesleği olarak görülebilir.

Karşı karşıya bulunduğumuz ciddi güçlük temelde kendimizden kaynaklanıyor, hepimizden kaynaklanıyor. Kendi ana dilimiz olan Türkçeyi özenli kullanmıyoruz. Dilimizi, kalemimizi iyi işletemiyoruz. İfade güçlükleri karşısında çok çabuk pes ediyoruz. Oysa bir dilin özellikle bilim dili olabilmesi için işlenmesi gerekiyor. Bunu yapmaktan kaçınıp, kolayca kusuru ana dilimizde arayamayız. Kusur ana dilimizde değil, olsa olsa kendi dilimizdedir. Yeterince yazıp, çizmeye özen göstermediğimiz için kendi kalemimizdedir. Öncelikle özen göstererek Türkçemizi iyi kullanmaya çalışmalıyız.

Yakın geçmişte bilişimciler, yepyeni bir teknolojiye bunu yapıp başarı sağlamışlardır. Bununla birlikte, özellikle Türkçeye özgü harflerin kullanımı ve evrensel bilişim standartları içinde yerini alması açısından bazı önemli sorunlarla da karşılaşılıyor. Bilgisayar

ortamında giderek daha çok göze batan bu olumsuzlukları düzeltmek için çaba gösterenler yeterli desteği gerektiği zamanda görememişlerdi. Bu tür sorunlara geçmişte hiç ilgi göstermeyen, hatta belki de fark bile edememiş olanlar, bunu bugün bu sorunla uğraşanların beceriksizliğiymiş gibi algılayabiliyor.

Bilişimcilerin yaşadığı deneyim, ulusal dil gibi bazı önemli konulara yeterli toplumsal duyarlılık ve bilinci yeterince oluşturmanın ne kadar gerekli olduğunu gösteren iyi bir örnektir. Keşke, hepimiz, öncelikle ilgili tüm öğretim üyeleri ve uygulamadaki bilişimciler olarak duyarlığımızı, zamanında biraz daha özenle ortaya koyabilseydik. Keşke, bilgisayar donanımı, bilgisayar yazılımı, veri ve bilgi iletişimde üretken olabilmeye daha çok önem verebilseydik de bugün bilişim teknolojilerden toplum olarak daha yaygın biçimde yararlanmasını bilebilseydik.

İngilizce Eğitim ve İngilizce Eğitimi

Ülkemizde sıkça ileri sürülen bir başka görüş "bilim adamı yetiştirmek ve bilime katkıda bulunmak için İngilizce eğitim gereklidir" denerek ifade ediliyor. Sanıyorum "İngilizce eğitimi gereklidir" demek istenirken, sondaki "i" harfi düşünce ve değişen anlama da dikkat edilmeyince kolayca yanlışla düşülüyor ve eğitimi İngilizce yapan okulların, üniversitelerin sayısını artırma eğilimi gösteriyoruz. Açıkça belirtmemiz gerekiyor ki bu durum, toplum olarak kendine güvenememenin çok açık bir göstergesidir. Bu aynı zamanda toplumun bireyleri olarak da kendimize pek saygı duymadığımızın belirtisidir. Her toplumun evrensel boyutlarda saygın sayılmasının ve var oluşunun bazı temel ölçütleri söz konusu. Bir toplumun saygınlığı kendi özgücüne ve değer yargılarına dayanarak yapabildikleri ile artar. Bunda da en önemli rolü ana dili oynamaktadır. Yaratıcılığı ve her alanda üretim gücü olmayan toplumların yakın zamanda dünya

üstünde hiçbir önemi kalmayacaktır. Bunun bilincinde olarak Türkçemize daha çok özen göstermeliyiz. Dilimize olan duyarlığımızı da hiçbir zaman da yitirmemeliyiz.

Dile yalnızca düşünceyi taşıyan, ileten bir araç olarak bakılamaz. Dil aynı zamanda düşünceyi yeniden yapılandırır, onu tanımlayan bir işlevsellik taşır. Ana dilimize egemen değilsek düşüncemiz sığ, yaratıcılığımız kısır. Bu kuşkusuz ki toplumun tümü açısından söylenebilir. Yoksa örneğin içimizde İngilizce ile yaşayarak kendini geliştirmiş bir ülkede tek tek kurtarabilecek çok kişi olabilir. Bunun örneklerini de çok görüyoruz. Ama önemli olan toplumdur, toplumun bütünüdür. Daha doğrusu toplumda herkesin kendini kurtaracak düzeyde gelişmesinin sağlanmasıdır. Ayrıca herhalde insan kendi toplumu içinde onunla birlikte gelişirse gerçek mutluluğu tadabilir. Başka bir toplum içinde yabancılık

duyguları taşınırken bu o kadar tatlı olmaz. Toplum ile iletişim kurmadığı için giderek yabancılaşan bir kişinin de toplumuna gerçek bir yararının olabileceğini düşünemeyiz.

Bu kapsamda düşüncemizi sürdürürsek toplumların kendi öz diline sahip çıkması bir onurdur. Bunun yanında daha da önemlisi kendi yaratıcılığını arttırmasının, kendine özgü olmasının, uygar dünyaya evrensel boyutlarda katkı yapabilmemesinin yoludur. Çünkü kim ne derse desin bir insan en kolay kendi ana dilinde anlar, algılar, düşünür ve üretir. Bunun dışında taklitçilik ya da kopyacılık her zaman daha ağır basacaktır.

Nasıl olur da öğrencilerin ve onlara ders veren öğretmenlerin, sınıflarda kendileri için en doğal olan Türkçe dışında bir başka dil ile daha iyi iletişim kurabilecekleri düşünülür! Şaşılabilir bir durum değil midir bu. Derslerde İngi-

Nasıl olur da öğrencilerin ve onlara ders veren öğretmenlerin, sınıflarda kendileri için en doğal olan Türkçe dışında bir başka dil ile daha iyi iletişim kurabilecekleri düşünülür! Şaşılabilir bir durum değil midir bu.

lizce kaynaklara başvurmak, dünyada en son olup biteni izlemek kuşku yok ki çok gereklidir. Bir yabancı öğretim üyesi de ülkemize geldiğinde dersini İngilizce verebilmeli, örneğin geniş bir topluluğa konferans verdiğinde konuşmasını İngilizce yapabilmelidir. Bu yüzden üniversite eğitimi gören herkesin İngilizce bilmesi kaçınılmaz bir zorunluluktur. Ama bu, bütün eğitimin İngilizce yapılmasını hiç mi hiç gerektirmez.

Öyle anlaşılıyor ki gerçek sorun İngilizce bilip bilmemek ile ilgilidir. Eğer gerçek sorun bu ise bunun çözümünün eğitimin, hele üniversite eğitiminin, İngilizce yapılmasından geçtiği nasıl düşünülebilir? Sanıyorum bu bizim toplum olarak dayanaksız, kolay sandığımız çözümlere olan eğilimimizden kaynaklanıyor. Bir yabancı dilin öğrenimi normal olarak üniversite yıllarına kalmamalıdır. Yoksa İngilizce öğrenmeyi, bir kişiyi meslek sahibi yaparak yaşama hazırlamak olan üniversite eğitiminin önüne çıkartmaya kalkmazdık.

İngilizce bilen bir insan mesleki eğitimini kendi ülkesinde neden İngilizce yapsın? İngilizce bilmiyor ise meslek eğitimini İngilizce öğrenmeye neden feda etsin? Böylesi olumsuzluklara karşı toplum olarak ve devlet olarak aldırış etmeden nasıl bu kadar kayıtsız kalabiliyoruz! Çocuklarımızın İngilizce öğrenirken, bunu bir yandan da etkin olarak kullanma olanakları günümüzde artık çok yaygın olarak evlerimize kadar girmiştir. Kablolu televizyondaki eğitici, haber verici, spor ya da genel kültür dolu İngilizce yayın yapan kanallar ve her eve giren bilgisayarlar çocuklarımızı İngilizce öğrenmeye itecek, üstelik dünya görüşlerini de genişletecek el altındaki olanaklar, eğer kullanmasını bilebilirsek.

Sıkça yinlendiği gibi “eğitim anlayışımız ve standartlarımız” değişmelidir ama bu İngilizce yapılan eğitimleri arttırmanın aracı yapılmamalıdır. Türkçe eğitimden geri kalınmamalıdır

İnsanların kendi ana dillerinin her konuyu kuşatan sözcük ve terim dağarcığına sahip olmadan düşünebilmeleri, dolayısıyla da üretken ve yaratıcı olmaları beklenemez. Oysa üzülererek görüyoruz, Türkçe akademik ortamda bile zaman zaman aşağılanmakta. Türkçe bilimsel yayın çabalarının boşuna olduğu izlenimi yaratılmaktadır.

ki ezbere dayalı olmayan çok yönlü öğretim ve eğitim yapılabilirsin. Böylece sorgulayan, öğrenmesini öğrenmiş, doğruyu kendisi arayan, bilimle ve teknoloji ile barışık, yeniliklere açık yetişebilmeli yeni nesiller. Her konuda elde ettiğimiz başarı ya da başarısızlık her şeyden önce kendi toplumumuz içindir, sonra tüm insanlık içindir. Öyleyse ülkemiz sınırları içinde Türkçemizi iyi kullanmadan evrensel boyutta hiçbir konuda başarılı olamayacağımızı öncelikle kabul edelim.

Eksiğini bugün neredeyse her zamankinden daha çok duyduğumuz, bilim ve teknolojiye giden yol, olguları dilsel olarak ayırabilme, adlandırabilme, ölçebilme, betimleyebilme yeteneğini gerektiriyor. Öte yandan soyut düşünebilme, varsayımda bulunabilme, kurgulayabilme, çağrışımlar kurabilme yetisinin insanda gelişmiş olmasını gerektiriyor. Bütün bu yeteneklere insan en iyi ve en üst düzeyde ancak kendi ana dilinde ulaşabilir. Bir ulusun bilim

ve teknoloji üretebilmesi için, insanlığın kültür dağarcığına kalıcı sayılacak katkılarda bulunabilmesi için bireylerinin kendi ana dillerinin aydınlığına varabilmesi gerekir. İnsanların kendi ana dillerinin her konuyu kuşatan sözcük ve terim dağarcığına sahip olmadan düşünebilmeleri, dolayısıyla da üretken ve yaratıcı olmaları beklenemez. Oysa üzülererek görüyoruz, Türkçe akademik ortamda bile zaman zaman aşağılanmakta. Türkçe bilimsel yayın çabalarının boşuna olduğu izlenimi yaratılmaktadır. Son zamanlarda buna üniversiteler içinden tepkisini gösterenlerin ortaya çıktığını severek görüyoruz. Hatta istek sanayi kesiminde de tersine dönüyor gibi. Ulusal endüstrimizi oluşturan kesim de, üniversite eğitimi sırasında Türkçeye önem verilmesi gerektiğini artık söylüyor, hatta bunu talep ediyor.

Bir üniversitede İngilizce hazırlık okulu eğitim dili İngilizce diye olmamalıdır, Türkçe diye olmalıdır! Bu anlayışı geliştirdiğimizde yarınlara daha güvenle bakacağız. Özellikle Türkiye’de üniversite eğitimi “Türkçe mi olacak? İngilizce mi olacak?” tartışmasını bitirmeliyiz. Kuşkusuz ki derslerin Türkçe yapılması hiç mi hiç sorun olarak görülmemeli. Hiçbir sorun olmadan da gerektiğinde dersler İngilizce yapılabilir. Bilimsel araştırmalarda ve eğitimde üzerinde çalışılan konular ulusal dilimiz yanında bir yabancı dilde de gözden geçirilebilmelidir.

Türkçe Eğitimde Hacettepe Deneyimi

Bölümümüz 1976 yılında Türkiye’de Bilgisayar Mühendisliği alanında eğitime ilk başlayan iki bölümden biri olarak kuruldu. Diğeri Orta Doğu Teknik Üniversitesi’nde (ODTÜ) açılan, o zamanki adı ile Elektronik Hesap Bilimleri Bölümü’dür. ODTÜ eğitimini kurulduğu günden bu yana İngilizce yapan bir üniversite. Biz ise bölümümüzde eğitimi Türkçe yapmaya o günden bu yana özen gösteriyoruz.

ODTÜ'nün İngilizce eğitim yapmasının gerekçesi, adından da belli olduğu gibi çevremizdeki ülkeleri de kapsayan bölgesel bir üniversite olma amacıyla kurulmuş olmasıdır. Bizim bölüm olarak Türkçe eğitim yapmaya özen gösterme duyarlığımız örnek alınacak biçimde 30 yılı aşkın bir süredir devam ediyor. Kurucu Bölüm Başkanımız Aydın Köksal'ın önderliğinde başlayan Türkçe'ye karşı duyarlığımızı yitirmeden özenle bugüne kadar getirdik, böyle de sürdürmeye her zamankinden daha çok kararlıyız.

Ayrıca bölümümüzün kuruluşundan beş yıl önce 1971 yılında Türkiye Bilişim Derneği de aynı kişiler tarafından kurulmuştur. Bugün sivil toplum kuruluşu olarak önemli bir saygınlığı olan bu dernek ilgili olduğumuz teknoloji daha dünya da bile çok yeni iken mesleki duyarlık gösterilerek kurulabilmiştir. Hem Türkiye Bilişim Derneği hem de Hacettepe Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölümü çatısı altında ileri bir teknolojiye Türkçe terimler ile konuşulmaya özen gösterilmiştir. Bugün herkesin rahatlıkla kullandığı "Bilgisayar" sözcüğü Aydın Köksal'ın önerdiği 2500 kadar ilk Türkçe bilişim terimlerinin içinde en bilinenidir. Bugün yadırgamadan hepimiz kullanıyoruz.

Ancak o zamanlar hatırlayanlar bilecektir elektronik beyin, komputer demeye çalışanlar çoğunluktaydı.

Sektörel bazda Türkçe terimleri sahip-lenen iki önemli sivil toplum kuruluşumuz var: Türkiye Bilişim Derneği (TBD) ve Türkiye Bilişim Vakfı (TBV). TBD'nin Bilişim Terimleri Çalışma Grubu, bilişim terimlerini sürekli gözden geçirerek, karşılığı henüz önerilmemiş terimlere uygun karşılıklar bulunmasını ortaklaşa bir çalışma ile gerçekleştirmeye çalışmakta. Terimlere TBD'nin İnternet sayfalarından erişilebilmektedir. Geçen yıl bu liste 15124 terim/sözcük içermekteydi. Bilişim sektörünün diğer önemli sivil toplum kuruluşu olan TBV'nin ise Bilişimde Özenli Türkçe Grubu var. Bu grup 1998'de kurulmuştur. Özellikle yazılı metinlerde ve İnternet üzerinde Türkçe'nin özenli bir biçimde kullanılması yönünde çalışmalar yapmaktadır.

Türkçe bilişim terimlerinden söz edilirken anılması gereken bir başka önemli çalışma Bülent Sankur'un İngilizce-Türkçe Ansiklopedik Bilişim Sözlüğüdür. 2005 yılındaki ikinci baskısında 16354 kavram, terim ve kısaltmaya yer verilen bu çalışma içinde 1270 çizim de yer almaktadır. Bu sözlük sadece terim ve kavramların Türkçe karşılıklarını ver-

mekle kalmıyor, her maddenin ayrıntılı açıklamalarını da içeriyor. Her kavram ve terimin Fransızca karşılıklarının da bulunduğu sözlük Türkçe-İngilizce dizin de içermektedir. Sürekli güncellenerek geliştirilen sözlük bilişim terimleri alanında en kapsamlı temel başvuru kaynağıdır.

Hacettepe Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölümünde Türkçe bilişim terimlerine ve anadilimiz Türkçeye dayalı olarak yapılan bilgisayar mühendisliği eğitimi Türkiye'de öncü olmuş bir başarı öyküsüdür. Türkçe bilişim terimlerinin yerleşmesinde, bilişim kesiminin yeni bir uğraş alanı olarak örgütlenmesinde, meslek görev tanımlarının ve standartların tanımlanmasında, devlet katında gerekli önlemlerin alınmasında ve bilgisayar gücünün verimli bir biçimde kullanılabilmesi ile ilgili stratejiler geliştirilmesinde ve bilişim çalışanlarının sorunlarının gündeme getirilmesinde etkin olunmuş ve önemli sorumluluklar yüklenilmiştir. Özet olarak, ülkemizin giderek bilişim toplumuna dönüşümünün temellerinin atılmasında bölümümüzün önemli katkıları olmuştur.

Bu arada, Elektrik Mühendisleri Odası'nın (EMO) yayın organı Elektrik Mühendisliği dergisinin yaptığı önemli bir hizmeti de anımsatmak isterim. İlk 704 terimi kapsayan Türkçe Bilişim Sözcükleri Listesi Ağustos-Eylül 1971'de çıkartılan derginizin Bilişim Özel Sayısı'nda yayınlanmıştır.

Hacettepe Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölümünün başarısını sağlayan yabancı dille öğretim yerine Türkçe öğretimin en ileri teknolojik bir konuda bunca yıldır başarıyor olmasından onur duyuyoruz. Başta üniversitelerimiz olmak üzere bütün öğretim kurumlarımızda, öğrenciler bakımından yabancı dilde eğitimin bugün yarattığı sorunlar ile gelecekte yol açacağı toplumsal sakıncalara karşı duyarsız kalınmayacağını bölümümüzün deneyimi çok açık biçimde göstermektedir. ◀

